୧୧-୧୧-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ମନମନାଭବର ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ତେଣୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନେପକାଇଦିଅ।"

ପ୍ରଶ୍ନ: - ଏହି ବେହଦ ଡ୍ରାମାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମୀ ଶ୍ରମିକ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବକ କେଉଁ କେଉଁମାନେ ଅଟନ୍ତି ଓ କିପରି ?

ଉ□ର: - ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସଫା କରିବାରେ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମୀ ସେବକ ଅଟନ୍ତି। ଧରଣୀ ହଲିବ, ବନ୍ୟା ହେବ ସେଥିରେ ସବୁ ସଫା ହୋଇଯିବ। ଏଥିପାଇଁ ଭଗବାନ କାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି। କାରଣ ବାବା କିପରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ। ଏସବୁ ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି। ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ନା ଏହାକୁ ଗଡଲି କାଲାମିଟିଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଦୁର୍ବିପାକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି। ବାବା ହିଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ ମନମନାଭବ ହୁଅ। ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପିଲାମାନେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବେ। ପିଲାମାନେ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା, ମନମନାଭବ ହୁଅନ୍ତୁ। ନା। ଏମିତି ତ' ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖୁସିରେ ବା□ାଳାପ କରୁଛନ୍ତି। ନିଜର ବିଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯାହା ମୂଳ ମହାମନ୍ତ୍ର ଅଟେ, ତାହା ତ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି। ଗୁରୁମାନେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା। ଏହି ପ୍ରଥା କେଉଁଠାରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା ? ଏହା ନୂଆ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ବାବା ହିଁ, ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି ମନମନାଭବ। ଏହାର ନାମ ବଶୀକରଣ ମନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ମନ୍ତ୍ର। ଏହାକୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଜପିବାର ନାହିଁ। ଏହାକୁ ତ ବୁଝାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ। ବାବା ଅର୍ଥ ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ଯଦିଓ ଗୀତାରେ ଏକଥା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କେହି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି। ଏହା ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ନାମ ବଦଳି କରି ଦେଇଛନ୍ତି। କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ରହିଛି। ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ତ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମୌଖିକ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି। ପିଲାମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରୁଛି। ବାକି କେବଳ ସହଜ କରି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ତିଆରି କରାଯାଇଛି। ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି। ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ଆଉ କୌଣସି ଖଣ୍ଡ ବା ଦେଶ ନଥିଲା। ପୁଣି ପରେ ଏହିସବୁ ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମ ରହିଥିବା ଦେଶ ମିଶିଲା। ତେଣୁ ଏହି ଚିତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ରଖିଦେବା ଉଚିତ୍। ଯେଉଁଠି ତୁମେ ଦେଖାଉଛ ଯେ ଭାରତରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା। ଏବେ ତ କେତେ ଢ଼େର ଧର୍ମ ରହିଛି ପୁଣି ଏସବୁ ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ। ଏହା ବାବାଙ୍କର ପ୍ଲାନ। ବିଚରାଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି। ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏସବୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍ ଅଟେ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ ପରମାତ୍ମା ଆସି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି। କାହାର ସ୍ଥାପନା ? ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା। ଜମୁନାର କୂଳରେ ରାଜଧାନୀ ରହିବ। ସେଠାରେ ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ରହିବ। ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଛୋଟ ଥାଏ, ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି। ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଭାଷା ହେବ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷା ରହିବ ନାହିଁ। ତୁମେ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ଯେ ଏକ ହିଁ ଭାରତ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଏକ ହିଁ ଭାଷା ଥିଲା। ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା। ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ-ବର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା। ସମ୍ପ□, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁଖ ସବୁ କିଛି ଥିଲା। ନୂଆ ଭାରତ ଥିବାରୁ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଲମ୍ବା ଥିଲା କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ରତା ଥିଲା। ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ସୁସ୍ଥ ରହିଥା'ନ୍ତି। ଅପବିତ୍ରତା କାରଣରୁ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି। ବସ୍ତୁ-ବସ୍ତୁ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି। ଜବାନ୍ ମଧ୍ୟ

ମରିଯାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଦୁଃଖ ହେଉଛି । ସେଠାରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନାହିଁ । ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ । ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଢ଼ା ନ ହେଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମରିବେ ନାହିଁ । ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଅ ଏହା ତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ହେବ ଯେ- ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର, ସେହିଁ ପତିତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ସେହି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ପ୍ରମାଣ କରି ବୁଝାଇପାରିବ । ଆଜିର ନକ୍‌ସା ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱର ଭୌଗଳିକ ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ଅଟେ ଏବଂ କାଲିର ନକ୍‌ସା ଏହିଭଳି ହେବ । କେହି କେହି ତ ଠିକ୍ ରୀତିରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଭାରତ ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ଏବେ ସେହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ, କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କାହା ପାଖରେ ଉ□ର ଦେବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ ଏବଂ ପୁଣି ପୁନରାବୃ□ି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ପଚାରିପାରିବ— ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ? ତୁମର ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁଣି ଚକ୍ରିତ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେ ତ ନିଶ୍ଚୟର ସହ କହୁଛ, କିପରି ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ନା । ତୁମେ ତୁରନ୍ତ କହିପାରିବ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ସବୁ କିଛି ନୂଆ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବ । ସୁନା ମଧ୍ୟ ଅସରନ୍ତି ରହିବ । କେତେ ସହଜରେ ଖଣିରୁ ବାହାରୁଥିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସୁନା ଇଟାର ଘର ଆଦି ତିଆରି ହେବ । ସେଠାରେ ତ ସବୁ କିଛି ସୁନାର ହେବ । ଖଣି ସବୁ ନୂଆ ଥିବ ନା । ଇମିଟେସନ୍ ତ ରହିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅସଲି ଜିନିଷ ବହୁତ ଥିବ । ଏଠାରେ ତ ଅସଲିର ନାମ ନାହିଁ । ଇମିଟେସନ୍ କେତେ ଅଧିକ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ମିଛ ମାୟା, ମିଛ କାୟା ... । ସମ୍ପ□ି ମଧ୍ୟ ଅସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏପରି ହୀରା ମୋତି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତିଆରି ହେଉଛି ଜଣା ମଧ୍ୟ ପଡୁ ନାହିଁ ଯେ ଅସଲି ନା ନକଲି ? ଏତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହେଉଛି ଯେ କେହି ପରଖି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଅସଲି ନା ନକଲି ? ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ ଏହି ନକଲି ଜିନିଷ ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ବିନାଶ ହେଲେ ସବୁ ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେତେ ବଡ଼-ବଡ଼ ପଥର, ହୀରା ଆଦି ଘରେ ଲଗାଇବେ ସେସବୁ କେଉଁଠୁ ଆସିଥିବ, କିଏ କାଟୁଥିବେ ? ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କୁଶଳୀ କାରିଗର ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆହୁରି କୁଶଳୀ ହୋଇଯିବେ । ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଏହି କାରିଗରୀ କୌଶଳୀ ନେଇଯିବେ । ସେଠାରେ ସାଧାରଣ ହୀରାର ମୁକୁଟ ତିଆରି ହେବ ନାହିଁ । ତାହା ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରିଫାଇନ୍ ଖା□ି ହୀରାରେ ମୁକୁଟ ହେବ । ଏହି ବିଜୁଳି, ଟେଲିଫୋନ୍, ମୋଟର ଆଦି ପୂର୍ବରୁ କିଛି ନଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କର ଏହି ଜୀବନ କାଳ ଭିତରେ ହିଁ କେତେ କ'ଣ ବାହାରିଛି ମାତ୍ର ୧୦୦ ବର୍ଷ ହେବ ଏସବୁ ବାହାରିଛି । ସେଠାରେ ବହୁତ ଭଲ କୁଶଳୀ କାରିଗର ରହିବେ । ସେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ କୁଶଳୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଯାଇଛି । ସେଠାରେ ଉଡାଜାହାଜ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦ ହେବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସ□ପ୍ରଧାନ ସୂକ୍ଷ୍ମବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହେବେ । ନିକଟ ଭବିଷତରେ ତୁମକୁ ସବୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଯେପରି ନିଜ ଦେଶର ନିକଟ□ର ହେଲେ ଗଛ ଆଦି ଦେଖାଯାଇଥାଏ ନା । ମନେ ମନେ ଖୁସୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବେ ଘର ପାଖେଇ ଆସିଲା । ଏବେ ଆସି ପହ□ିଗଲୁ । ଶେଷ ବେଳକୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିଲ ନା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜଣା ନଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ରୂପ ଛୋଟ ନା ବଡ । କୁହାଯାଉଛି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ତାରକା ... ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ

ହୋଇଥିବେ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସବୁ ଗୁଣ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, କେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବେ ? ଶୁଣାଇଲେ ତ' ଜଣାପଡ଼ିବ ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଜାଣିଥିଲ, କେବଳ ଭକ୍ତି ହିଁ ଜାଣିଥିଲ । ଏବେ ତ ଭାବୁଛ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପାର୍ଟ ରହିଛି ଯାହାକୁ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ତାଙ୍କର ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ମାଲିକ କରାଉଥିବାଙ୍କ ନାମକୁ ଗୁପ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ୍ରିଲୋକୀନାଥ, ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକ କାହାଣୀମାନ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କଠାରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ଅଛି, ସେ ହଜାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ତେଜୋମୟ ଅଟନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇପାରିବେ । ଏହିପରି ମନଗଢା କଥା କହିଦେଉଛନ୍ତି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କିପରି ଜଳାଇବି ! ଏହା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପିତା କ'ଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥାଏ କି ? ନାଁ ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେବ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟମାନ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପ□ତ□ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶ୍ରମିକ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ବିନାଶ କର । ନାଁ, ତୋଫାନ ହେଉଛି, ଅକାଳ ପଡୁଛି । ଭଗବାନ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତ, ଏପରି କର ? କେବେ ନୁହେଁ, ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ବାବା କହୁ ନାହାଁନ୍ତି କି ବମ୍ ତିଆରି କର । ଏସବୁକୁ ରାବଣର ମତ କୁହାଯିବ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, କେତେ ମରୁଛନ୍ତି, ଶେଷରେ ସବୁ ଜଳାଇଦେବେ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ, ଯାହା ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶଙ୍କରଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିବା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ଏହାକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଦୁର୍ବିପାକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ହିଁ ଅଟେ ।

ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଆଦି ଦେବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ତ ସୁଖର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଘର ପୁରୁଣା ହୋଇଯିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହି ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲାଣି । ଏହା ଖଲାସ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଲଢ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି ! ଆସୁରୀ ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ନା । ଈଶ୍ୱରୀୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ମାରିବା ପିଟିବା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ମୋର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହିଛି । ବାବା ସମ୍ମୁଖକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନଜର ଯାଉଛି, ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଯାଦ କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବସି ଥିଲେ ବି ବାବାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯାଉଛ । କେବେ ଡେରାଡୁନ୍, ମେରଠ, କେବେ ଦିଲ୍ଲୀ ... ଯିଏ ମୋତେ ଯାଦ କରନ୍ତି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିଥାଏ । ଯିଏ ମୋତେ ଯାଦ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତଥାପି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯାଦ କରିଥାଏ କାହିଁକି ନା ମୋତେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବାକୁ ହେବ ନା । ହଁ, ଯିଏ ମୋ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଣି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏସବୁ ବେହଦର କଥା ଅଟେ । ଦୁନିଆର ଶିକ୍ଷକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବିନାଶୀ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଅବିନାଶୀ ଶିକ୍ଷକ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେତେ ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପାର୍ଟ ତ ଏକା ପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ତ ପାର୍ଟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନୁଗାମୀ କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ବାହାରିଲେ । ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି— ବାବା, ମୁଁ ୭ ଦିନର ପିଲା ଅଟେ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ପିଲା ଅଟେ । ତେଣୁ ପୁଁଗରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବିରାଡ଼ିଛୁଆ

ଭଳି ଛୋଟ ହେଲେ ନା । ତେଣୁ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ନଦୀ ମଧ୍ୟ ପାର କରି କରାଚିରୁ ଆବୁ ଆସିଥିଲେ । ବାବାଙ୍କ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । ସେହି ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ତ ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର କେତେ ଥର ପଢ଼ିଥିବ । ଫରକ ଦେଖ କେତେ ରହିଛି । କେଉଁଠି କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ, କେଉଁଠି ଶିବ ପରମାତ୍ମା ଉବାଚ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ଅଛି ଆମେ ସତ୍ୟ ଖଣ୍ଡରେ ଥିଲୁ, ସୁଖ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଦେଖିଛୁ । ୩ ଭାଗ ସୁଖ ଦେଖୁଛ । ବାବା ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ଡ୍ରାମା କରାଇଛନ୍ତି, ଦୁଃଖ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ । ଦୁଃଖ ତ ତୁମକୁ ପରେ ମିଳୁଛି । ଏତେ ଜଲ୍‌ଦି ଲଢ଼େଇ ମଧ୍ୟ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବହୁତ ସୁଖ ମିଳୁଛି । ଅଧା ଅଧା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ମଜା ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସାଢ଼େ ତିନି ହଜାର ବର୍ଷ ତ କୌଣସି ଲଢ଼େଇ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଦେଖ ରୋଗ ପରେ ରୋଗ ଲାଗି ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ଏପରି କୀଟ ପତଙ୍ଗ ରହିବେ ଯିଏକି ଶସ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଖାଇଦେବେ, ସେଠାରେ ଏଭଳି କୀଟ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ' ତା'ର ନାମ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ତେଣୁ ବିଶ୍ୱର ନକ୍‌ସା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ ତେବେ ଯାଇ ବୁଝାଇପାରିବ । ଅସଲରେ ଏହା ହିଁ ଭାରତ ଥିଲା, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ପୁଣି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଧର୍ମସ୍ଥାପନ କାରୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ବିଷୟରେ ଜାଣୁଛ । ତୁମ ବିନା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ କହିବେ ନେତି ନେତି, ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହୁଁ । କହିଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କୌଣସି ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ, ନାହିଁ । ନାମ, ରୂପ ନଥିଲେ କୌଣସି ଦେଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିଛି ହେଲେ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ନିଜର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟ ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ସଦାସର୍ବଦା ଅସରନ୍ତି ଖୁସୀରେ ରହିବା ପାଇଁ ବେହଦର ବାବା ଯେଉଁସବୁ ବେହଦର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପାଇଁ 'ପବିତ୍ରତା'କୁ ଆପଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପବିତ୍ରତା ଆଧାରରେ ହିଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପ□ ଏବଂ ଖୁସୀର ସମ୍ପ□ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରି ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୁଅ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ସେତିକି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ଉଚିତ୍, ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ସମ୍ପ□ ଜମା ହେଉଥିବ ତେବେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେତେ ଜମା ହୋଇଯିବ- ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ଅଛି ପଦ୍ମାପଦ୍ମଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା । ଯେତେବେଳେ କାହାର ବହୁତ ଭଲ ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ତା'ର ଚେହେରାର ଚମକ ହିଁ ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ଦେଖାଯାଏ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଚେହେରାରେ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାରର ନିଶା ବା ଖୁସି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ବା ଆତ୍ମିକ ଖୁସି ସର୍ବଦା ରହିଥାଉ ଯାହାକି ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଏମାନେ ଆମଠାରୁ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଡ୍ରାମାରେ ସବୁ କିଛି ଭଲ ହିଁ ହେବ- ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ହୁଅ ।